

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

27 til 1927—28 er Indtægterne gaaet ned med ca. 14 Millioner, idet Risikoen ved Takstnedsættelserne har været 15 Mill. Kr. Saa det vil altsaa ses, at der dog er indvundet noget, samtidig med at Nedgangen i selve Godsmængden er blevet bragt til Standsning, ja, at Godsmængden endog er blevet forøget, som jeg nævnte før, med ca. 2,1 pCt. Maa jeg lige sige, at intet af de fire Aar desværre har været i Stand til at give fuld Afskrivning. Heraf fremgaar, at for Persontrafikkens Vedkommende har der været en stadig Nedgang i Indtægterne som Følge af den stadige Nedgang i Persontrafikken med ca. 5 pCt. om Aaret fra 1925—26 til 1927—28. Og der har ikke fundet Takstnedsættelse Sted i disse Aar for Persontrafikkens Vedkommende, hvorimod der for Godstaksternes Vedkommende i Stedet for en Nedgang paa 10 pCt. er kommet en Fremgang paa 2,1. Denne Opgang for Godstaksternes Vedkommende er særlig faldet paa Vognladningsgods, men i Aarene 1925—26 til 1926—27, hvor der gjordes en saa omfattende Brug af Fragtaftaler for at beholde Godset og Kreaturerne, var der stadig Nedgang.

Nu paastaas der, at de bedre Tider har gjort deres til denne Opgang. Ja, man kan jo diskutere om, hvorfra en saadan Opgang kommer, men hvorfor er der saa ikke ogsaa kommet en Opgang i Persontrafikken, naar man regner med de bedre Tidens Indflydelse? Hvis man anstiller en Sammenligning mellem Persontrafikken og Godstrafikken, vil man se, at man har naaet endogsaa meget gunstige Virkninger af Takstnedsættelserne. Stykgods- og Kreaturtaksterne har givet de daarligste Resultater, og jeg tør sige, at netop de Nedsættelser paa Kreaturtaksterne, som var forberedt af den socialdemokratiske Regering, har givet det allerdaarligste Resultat, og nu er endda Mund- og Klovesygen ophørt. Dette vil efter min Mening sige, at alene ved Takstnedsættelser kan man ikke kalde Kreaturtrafikken tilbage, der maa gaas andre Veje.

Nu siges der, at det er politiske Takster i Landbrugets Interesse, og at de ikke kommer andre Erhverv til gode og ikke hjælper Byerne. Jeg forstaaer ikke den Tale, thi det var jo en general Nedsættelse, man foretog, omfattende alle Befordringsklasser og for alle Afstande, modvirkende baade Automobilkonkurrencen for de korte Afstandes Vedkommende og Skibskonkurrencen for de lange Afstandes Vedkommende, saaledes som der ogsaa er gjort Rede for i

Indstillingen til Jernbaneraadet og Finansudvalgene. For Stykgodsbefordringens Vedkommende var Takstnedsættelserne i særlig Grad vendt mod Automobilkonkurrencen, for saa vidt som disse Nedsættelser var procentvis betydelig større paa de kortere Afstande end paa de lange Afstande. Nej, der har ikke her været Tale om en særlig Foranstaltning for Landbruget, det har ogsaa Erhvervene og ikke mindst Handelen erkendt. Men om den Nedsættelse paa Kreaturtaksterne, som var forberedt af det socialdemokratiske Ministerium, tror jeg nok, man kan sige, at den var ensidig, hvis man endelig vil tale om Ensighed; og i hvilken Retning den var det, kan der næppe være Tvivl om.

Skal der tales om politiske Takstnedsættelser, vil jeg gerne herfra pege paa den Nedsættelse, der blev foretaget af min højtærede Forgænger af Postvæsenets Monopoltakst for Brevporto fra 20 Ø. til 15 Ø., en Nedsættelse, som androg ca. 6 Mill. Kr. for et Aar, og som traadte i Kraft den 1. Januar 1927. Her var der ikke Tale om Nedsættelser for at imødegaa en Konkurrence fra anden Side. Denne Nedsættelse udgjorde ca. 12 pCt. af Postvæsenets samlede Indtægter og bragte Postvæsenet en Indtægtsnedgang paa ca. 1,5 Mill. Kr. i 1926—27 og et regnskabsmæssigt Underskud paa ca. 700 000 Kr., uden at man kunde forvente større Indtægter igennem den — medmindre der skete en Bedring i Erhvervslivet, der igen bevirkede en større Postbefordring, og dertil var der jo ikke nogen større Udsigt i 1926 —, og uden at der var forberedt Udgiftsreduktioner til at modsvare denne Nedgang i Indtægterne. Hvis derfor det nuværende Ministerium ikke havde gennemført Reduktioner af Udgifterne, dels gennem Tjenestemandslønningsloven, dels gennem Sammenslutningen af Post- og Telegrafvæsenet, tror jeg nok, man tør sige, at det Forrentningskrav, som min højtærede Forgænger saa stærkt rejste — ogsaa for Postvæsenets Vedkommende, der kun i ringe Grad har Ulemper ved Kravene om Afskrivning og Forrentning —, vilde være blevet tilsidesat.

Efter min Opfattelse er Takstnedsættelserne for Gods og Kreaturer berettigede, saavel ud fra forretningsmæssige som ud fra erhvervmæssige Synspunkter. Stigningen i Godsbefordringen for Statsbanernes Vedkommende er fortsat i dette Aar, dog ikke i stort Omfang, og derfor har Statsbanerne ogsaa paabegyndt et direkte Arbejde for yderligere at erhverve Kunder gennem det Transportagentur, som er oprettet, og som